

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/196/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813224718
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3813224718.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Údernícka č. 5, IČO 36613843 proti odporcovi v 1/ rade: V. Q., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom K., I. XXX/XX, toho času pobyt ktorého nie je známy, zast. opatrovníčkou p. Simonou Plachou, zamestnankyňou Okresného súdu Partizánske, o zaplatenie 4.372,83 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania spolu vo výške 1.070,78 eur z titulu trov právneho zastúpenia, a to na účet zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta so sídlom Bratislava, Dobrovičova 13, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa pôvodným návrhom doručeným súdu 22.11.2013 domáhal voči odporcovi v 1/ rade V. Q. a pôvodnému odporcovi v 2/ rade Q. B., nar. XX.XX.XXXX, zaplatenia 4372,83 eur s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 271,- eur a s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 4372,83 eur od 11.9.2013 do zaplatenia. Uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. so sídlom Bratislava ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, mu bola postúpená pohľadávka voči odporcom. Postupca a odporcovia v 1/ a 2/ rade uzavreli dňa 27.2.2006 zmluvu o úvere č. 0372599640, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi v 1/ rade peňažné prostriedky, pričom odporca v 2/ rade prevzal na seba ručiteľský záväzok, teda poskytol odporcovi v 1/ rade úver vo výške 150.000,- Sk, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach po 69,41 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20.12.2010 do 20.2.2016 v počte 63 a celkovej výške 4372,83 eur. Splátky pôvodne splatné od 20.9.2013 do 20.2.2016 sa stali splatnými 10.9.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zároveň žiadal priznať vyčíslený úrok z omeškania spolu vo výške 271,- eur, a to v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ako i náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 405,16 eur a z titulu súdneho poplatku vo výške 262,- eur.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz 10Ro 492/2013-37 z 7.1.2014, ktorým návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel. Uvedený platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k odporcovi v 2/ rade dňa 29.1.2014. Vo vzťahu k odporcovi v 1/ rade Petrovi Matúškovi bol uvedený platobný rozkaz uznesením tun. súdu 10Ro 492/2013-75 z 20.11.2014, podľa § 173 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu zrušený, pretože sa ho nepodarilo doručiť odporcovi v 1/ rade do vlastných rúk. Súdom vykonaným šetrením sa miesto pobytu odporcu v 1/ rade nepodarilo zistiť, preto mu súd uznesením 16C 196/2014-78 z 17.2.2015 ustanovil podľa § 29 ods. 2,6 O.s.p. opatrovníčku p. Simonu Plachú, zamestnankyňu Okresného

súdu Partizánske, ktorá ho zastupovala v konaní. Opatrovníčka odporcu v 1/ rade sa na stanovené termíny pojednávania napriek riadne doručenému predvolaniu nedostavila, preto súd vec prejednal v jej neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p..

Písomným podaním doručeným súdu 26.9.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu v 1/ rade, a to občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník v podaní z 28.1.2015 uviedol, že v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky od pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľni, a.s., na základe čoho navrhovateľ nie je oprávnený si uplatňovať pohľadávku voči odporcom pred súdom. V tej súvislosti poukázal na § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, v zmysle ktorého je predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu 1/ aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní, 2/ aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 Obč. zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, potom ide o postúpenie, ktoré je obsahom a účelom v rozpore so zákonom a teda neplatné v zmysle § 39 Obč. zákonníka. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný preukázať uvedené skutočnosti, nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Preto i s poukazom na uvedené navrhol návrh navrhovateľa zamietnuť.

Zástupca navrhovateľa v podaní z 19.2.2015 vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, o ktorej námietke rozhodol súd uznesením 16C 196/2014-105 z 20.3.2015, ktorým pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1/ rade. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 17Co 760/2015-117 z 9.9.2015, ktorým uznesenie okresného súdu v celom rozsahu potvrdil. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 13.10.2015.

Zástupca navrhovateľa sa vyjadril k námietke nedostatku aktívnej vecnej legitimácie v podaní z 7.4.2015. Uviedol, že podľa jeho názoru banka môže postúpiť aj nezosplatnenú pohľadávku, k čomu možno dospieť posúdením druhej vety ustanovenia § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2011 o bankách. V tej súvislosti poukázal i na názor docenta doc. JUDr. Kristiána Csacha PhD., ktorý sa vyjadril, že hlavným účelom § 92 Zákona o bankách bolo, aj podľa dôvodovej správy, prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možností postúpiť pohľadávku. Na základe uvedeného navrhovateľ zastáva názor, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platnosť postúpenia pohľadávky. Preto na podanom návrhu v celom rozsahu trval.

Zástupca vedľajšieho účastníka v priebehu konania zotrvával na svojom stanovisku, že v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky s poukazom na § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a to v zmysle § 39 Obč. zákonníka. V tej súvislosti poukázal už i na viaceré rozhodnutia súdov, napr. rozsudok OS Nitra 9C 261/2013, rozsudok OS Banská Bystrica 7C 209/2014 a s poukazom na uvedené navrhol podaný návrh v celom rozsahu zamietnuť. Uvedený právny názor prezentoval i na pojednávaniach konaných 7.12.2015 a 25.1.2016.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16C 196/2014, a to zmluvou o splátkovom úvere z 27.2.2006, dohodou o ručení z 27.2.2006, VOP pôvodného veriteľa z čl. 6 až 20 spisu, oznámením o postúpení pohľadávky z 20.11.2009, zmluvou o postúpení pohľadávok z 4.11.2009, prílohou č. 1 k uvedenej zmluve, pokusmi o zmier z 22.8.2013, správami zo šetrenia pobytu odporcu 1/, oznámením od SLSP a.s. Z 10.11.2015, oznámeniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 22.8.2013, podacím hárkom 5 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0372599640 z 27.2.2006 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a odporcom v 1/ rade ako dlžníkom mal súd preukázané, že na základe uvedenej zmluvy pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi v 1/ rade úver vo výške 150.000,- Sk, ktorý úver sa zaviazal odporca v 1/ rade splácať vždy k 20. dňu v mesiaci, v splátkach po 2091,- Sk s tým, že splatnosť prvej splátky sa dohodla 20.3.2006 a konečná splatnosť úveru 20.2.2016, pri úrokovej sadzbe premenlivej 10,60 % v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, poplatku za správu úveru 50,- Sk mesačne, poplatku za poskytnutie úveru 1500,- Sk. V článku I. bod 1 zmluvy sa dlžník zaviazal za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve. V článku II zmluvy odporca ako dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so všeobecnými obch. podmienkami veriteľa a úverovými podmienkami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne

vyhlásil, že sa oboznámil so sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely zmluvy sa všeobecnými obchodnými podmienkami rozumejú podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 1.8.2002..... V článku V. bod 4 sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obch. zákonníka spravovať ustanoveniami Obch. zákonníka.

Z dohody o ručení uzavretej podľa § 303 až 312 Obch. zákonníka medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a odporcom v 2/ rade Q. B., nar. XX.XX.XXXX ako ručiteľom z 27.2.2006 mal súd preukázané, že v uvedenej dohode odporca v 2/ rade vyhlásil, že podľa ustanovenia § 303 a nasl. Obch. zákonníka uspokojí pohľadávky veriteľa : a/ pohľadávku ktorá vznikla z úverovej zmluvy, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi - odporcovi v 1/ rade, úver vo výške 150.000,- Sk, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou... . V článku III bod 4 sa dohodlo, že právne vzťahy vyplývajúce z tejto dohody o ručení sa vo veciach v nej neupravených bude riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou tejto dohody, obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi a to v uvedenom poradí.

Z listu z 20.11.2009 mal súd preukázané, že v uvedenom liste pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. zaslala odporcom v 1/ a 2/ rade oznámenie o postúpení pohľadávky na základe zmluvy o úvere č. 372599640 na navrhovateľa, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 4.11.2009 s tým, že uvedený záväzok vo výške 8515,69 eur je možné od okamihu doručenia tohto oznámenia uhradiť výlučne plnením uvedenej spoločnosti, čiže postupníkovi.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE z 4.11.2009 mal súd preukázané, že uvedenou zmluvou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpil EOS KSI Slovensko, t.j. navrhovateľovi pohľadávky, ktoré sú špecifikované v prílohe č. 1 k tejto zmluve, a to v zmysle článku IV. v spojení s článkom II. bod 2.1, pričom z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok z 4.11.2009 /č.l. 29 spisu/ súd zistil, že na navrhovateľa bola postúpená pohľadávka voči odporcom na základe uzavretej úverovej zmluvy z 27.2.2006 s tým, že zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia predstavoval 8515,69 eur, z toho istina do splatnosti 7559,62 eur, úroky 956,07 eur, výška omeškanej splátky 2884,60 eur a počet dní omeškania 1264.

Z listov z 22.8.2013 /č.l. 31, 32 spisu/ mal súd preukázané, že v uvedených listoch zástupca navrhovateľa zaslal odporcom v 1/ a 2/ rade oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti poskytnutého úveru s tým, že vyrátaná istina k 4.11.2009 predstavuje 7559,62 eur, úrok z omeškania k 4.11.2009 sumu 956,07 eur a dlžná suma spolu 8515,69 eur, ktorú sumu ich vyzval uhradiť v lehote 15 dní na tam uvedený účet.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 1 ods. 1, 2 cit. zákona, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Zákon sa nevzťahuje na zmluvy a) o poskytnutí úveru 1) na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, b) o nájme, 2) ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu, c) o poskytnutí úveru bez platby úroku a poplatkov, ktoré zabezpečujú splatenie úveru jednou splátkou, d) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver, ...

Podľa § 23a ods. 1,2 Zák.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. 2) Na

spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 92 ods. 8) Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení platnom od 1.1.2009, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu v zmysle citovaných zákonných ustanovení s prihliadnutím k tomu, že v konaní bola zo strany zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcov vznesená námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa na podanie predmetného návrhu, súd ako prvoradú riešil v konaní otázku, či je navrhovateľ aktívne vecne legitimovaný na uplatňovanie predmetnej pohľadávky v konaní voči odporcovi. V konaní bolo nesporne preukázané, že na základe uzavretej zmluvy o splátkovom úvere z 27.2.2006 bol poskytnutý odporcovi v 1/ rade spotrebný úver bezúčelový, na základe čoho sa predmetná zmluva v zmysle § 2 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebit. úveroch považuje za spotrebiteľský úver. V súvislosti s riešením otázky, či v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky je potrebné uviesť, že na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať i ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení platnom od 1.1.2009 v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Navrhovateľ v tomto konaní nepreukázal, že odporcom bola zo strany banky skutočne doručená písomná výzva a napriek doručeniu tejto výzvy boli odporcovia nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Citované ust. § 92 ods. 7 Zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Súd dospel k záveru, že v zmysle citovaného ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia zákona, na ktoré poukázal. I z dôvodovej správy k Zákonom o bankách (§ 92 ods. 8) vyplýva, že sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Podľa názoru súdu, zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní postúpiť. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pristúpením k argumentácii, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať zročné splátky, by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktoré sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, a to na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom Zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného vzťahu, kedy

by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalych obchodných praktikách. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

V predmetnej veci z oznámenia od Slovenskej sporiteľne, a.s. z 10.11.2015 /č.l. 122 spisu/ súd zistil, že vzhľadom na uplynutie archivačnej lehoty 5 rokov Slovenská sporiteľňa a.s. nedisponuje požadovanými listinnými dôkazmi / výzvami pred postúpením pohľadávky/, pričom uviedla, že odovzdala zmluvu a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu na navrhovateľa, teda postupníka, ktorému pohľadávku postúpila na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 4.11.2009. Zástupca navrhovateľa v podaní z 14.12.2015 / č.l. 144/ oznámil súdu, že výzvou na úhradu dlžnej sumy pred postúpením pohľadávky nedisponuje.

Výkladom v zmysle vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že v danom prípade ohľadom žalovanej istiny s príslušenstvom a teda splátok splatných od 20.12.2010 do 20.2.2016 v počte 63 v celkovej výške 4372,83 eur, došlo k celkovému zosplatneniu až po postúpení predmetnej pohľadávky od pôvodného veriteľa na navrhovateľa, a to listom zástupcu navrhovateľa zo dňa 22.8.2013, pričom navrhovateľ nepreukázal, že by pôvodný veriteľ zaslal odporcovi výzvu na zaplatenie omeškaného dlhu a prípadne oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti budúcich splátok a napriek tomu túto pohľadávku z úverovej zmluvy celú postúpil na navrhovateľa, čo je v rozpore s § 92 ods. 8 Zákona o bankách, na základe čoho súd konštatuje, že v časti žalovanej istiny s príslušenstvom nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa, t.j. Slovenskej sporiteľne, a.s. na navrhovateľa, a to v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, preto súd návrh pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému účastníkovi, t.j. vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania účelných na uplatňovanie alebo bránenie práva v tomto konaní.

Zástupca vedľajšieho účastníka si vyčíslil trovy konania v podaní z 25.1.2016, a to za 9 úkonov právnej pomoci á 161,01 eur (prevzatie veci, písomné vyjadrenia vo veci z 28.1.2015, 20.2.2015, 10.4.2015, 30.11.2015, zastupovanie na pojednávaní 7.12.2015, vyjadrenia v podaní z 14.12.2015, 19.1.2016, zastupovanie na pojednávaní 25.1.2016) plus 7 x režijný paušál á 8,39 eur + 2 x režijný paušál á 8,58 eur, plus náhradu za stratu času za cestu na pojednávanie dňa 7.12.2015 vo výške 139,80 eur a náhradu za stratu času za cestu na pojednávanie 25.1.2016 vo výške 139,80 eur, plus 2x náhradu za používanie motorového vozidla na pojednávaniach 7.12.2015 a 25.1.2016 2x po 56,30 eur plus cestovné spotreba pohonných hmôt 2x 27,68 eur a teda trovy konania spolu vo výške 1972,54 eur.

Za opodstatnené uplatnené trovy právneho zastúpenia za účelné bránenie práva vedľajšieho účastníka na strane odporcu súd považoval trovy právneho zastúpenia z titulu trov právnej služby za nasledovné právne úkony: prevzatie veci, vyjadrenie vo veci samej z 28.1.2015 v ktorom namieta nedostatok aktívnej legitímácie /č.l. 72 spisu/, vyjadrenie z 20.2.2015 k námietke neprípustnosti vedľ. účastníctva / 95/ a písomné vyjadrenie z 10.4.2015 v ktorom vzniesol námietku premičania /111/ a za účasť na pojednávaní 7.12.2015, t.j. za 5 úkonov právnej pomoci á 161,01 eur, plus 5x režijný paušál á 8,39 eur, plus náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní 7.12.2015, a to 10 x 1 hod á 13,98 eur, čo predstavuje 139,80 eur a z titulu cestovného 27,68 eur dňa 7.12.2015 /cesta osobným autom BMW 318d, spotreba 5,6l/100 km Bratislava - Prievidza a späť 368 km, cena pohonných hmôt 1,343 eur/1l / a náhradu za používanie motorového vozidla dňa 7.12.2015 vo výške 56,30 eur /368 km x 0,153 eur/km/, t.j. trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 1.070,78 eur, ktoré mu je povinný nahradiť navrhovateľ, keďže bol v konaní v celom rozsahu neúspešný. Za neopodstatnené resp. neúčelne vynaložené trovy právneho zastúpenia súd považoval vykonané úkony právnej služby, a to 2 x písomné vyjadrenie z 14.12.2015 a 19.1.2016, ktorými došlo len k doplneniu predchádzajúcich vyjadrení, ktoré stanoviská mohol zástupca vedľ. účastníka prezentovať i na pojednávaní 7.12.2015, a za účasť na pojednávaní 25.1.2016, na ktorom pojednávaní sa pridržiaval zástupca vedľ. účastníka len už zaslaných písomných

vyjadrení vo veci, preto mu súd odmenu v tejto časti, vrátane režijných paušálov z týchto úkonov, náhradu za stratu času a náhradu hotových výdavkov v tejto časti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.